

“Місія сучасного українського письменника – добре писати, а там – як відгукнеться...”

В Інституті філології відбулася творча зустріч студентів із письменником Володимиром Лисом

Вже давно стало доброю традицією запрошувати українських і зарубіжних письменників на гостину в Інститут філології. Творчі зустрічі з майстрами слова кожного разу збирають повні аудиторії викладачів і спраглих творчого імпульсу студентів. Нещодавно список почесних гостей інституту поповнився ще одним відомим прізвищем, яке чи не кожен раз згадується в контексті творців сучасної української літератури. Йдеться про Володимира Лиса.

Неодноразовий лауреат і переможець конкурсу «Коронація слова», автор 10-ти романів (11-ий – у друці) Володимир Лис привідкрив куліси своєї

творчої лабораторії та розповів, як він ставиться до сучасного літературного процесу.

Для досягнення творчого успіху, вважає прозаїк і драматург, “писати треба так, щоб складалося враження, буцімто за цим чоловіком стоїть досвід всієї літератури, а насправді – він нічого не читав”. Писати Володимир Савич радить так, “як Бог на душу поклав”, – тоді усе вийде природно й самобутньо.

Серед нинішнього покоління молоді письменник відчуває себе “динозавром”, адже воно найбільше не любить трьох елементів у художньому творі – сюжету, характеру та психології. “Але у мене все це є”, – дарує аудиторії усмішку Володимир Лис.

Поки гість розповідає про історію написання своїх книжок, пригадує знакові моменти життя, студенти передають на стіл письменника аркуші з питаннями. Коли запитань збирається на ціле інтерв’ю, Володимир Лис із приємністю задовольняє допитливість своїх читачів. Серед найцікавіших запитань і відповідей:

- “Якою, на Вашу думку, є місія сучасного українського письменника?”
- “Добре писати, а там – як відгукнеться”;
- “Як з’явився задум роману «Століття Якова»?”
- “Він народився підсвідомо, коли в 1981 році я сидів із дідом на порозі

літньої кухні, де жили мої батьки. І раптом дід каже: «Володя, життя, як один день промайнуло». Я спочатку не розумів, як так може бути, адже дідуся багато випало на віку. Та ця його фраза глибоко відклалася в моїй підсвідомості. А згодом я вже знав, що напишу про життєву долю людини на фоні історії...”;

- “Що стало поштовхом до написання роману «Острів Сильвестра»?” –
“Якось я прочитав інтерв’ю Павла Загребельного, в якому він розповідав про одного іспанського прозаїка. Останній хотів створити роман про героя, який закінчив життя самогубством на безлюдному острові. Проте письменник не знав, як написати такий твір. А я сказав, що напишу”;
- “Хто з молодих українських прозаїків, на вашу думку, заслуговує на особливу читацьку увагу?”
- *“Мені подобається творчість Тані Малярчук, Ксенії Харченко, раннього Артема Чеха, Олександра Клименка”;*
- “Кого з українських поетів сучасності Ви порадили би прочитати своїм друзям з-за кордону?”
- *“Василя Голобородька, Олега Лишегу, Станіслава Вишенського. Я вважаю, що ці три поета варті Нобелівської премії”;*
- “До якого літературного покоління ви себе зараховуєте?”
- *“Не знаю, чи належу бодай до якогось. Одне інтерв’ю зі мною журналіст назвав «Лис, який гуляє сам по собі». Напевно, воно так і є”.*

На завершення Володимир Лис зробив короткой огляд свого нового роману, який от-от має вийти друком. Зветься він «Іван і чорна пантера». У

творі головний герой, одержимий ідеєю збільшити своє село з двох до ста хат, намагається заманити для цього на свою малу батьківщину американську акторку. Особливістю твору, за словами письменника, є органічне поєднання поліського та американського фольклору.

Отже, на всіх шанувальників творчості Володимира Лиса чекає його новий роман. Сподіваємося, що перші його обговорення відбудуться саме в Інституті філології.

Текст: Анна Ращенко

Фото: Валерій Попов